

Arrest

**nr. 342 038 van 27 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 8 augustus 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 9 augustus 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 23 november 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoeker gehoord op 23 augustus 2024.

1.3. Op 11 oktober 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 16 oktober 2024 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en van de clan Hawiye, subclan Mobileen Osman, subclan Calool Magagacle te zijn. U bent geboren in Xuluushan, een van de vijf dorpen van God Doofaar in de regio Lower Shabelle, waar u gewoond heeft tot u in september 2018 vluchtte. U kwam op 8 augustus 2022 aan in België waar u op 9 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende als minderjarige.

U was een veehouder en ging met het vee grazen. Op een dag tussen 10 en 15 september 2018 werd u aangesproken door N.(...) J.(...), een lokale leider van Al-Shabaab, terwijl u buiten was met het vee, ook uw vriend S.(...) was daarbij. Dit is ook de persoon die uw vader Mohamed Said Farah in 2017 gedood heeft bij een aanslag waarbij ook een bemiddelaar om het leven kwam. N.(...) J.(...) probeerde u te overtuigen om u aan te sluiten bij Al-Shabaab. Hij gaf als reden dat hij wist dat u een actieve jongen was. Daarnaast geeft u zelf ook aan dat u mogelijk werd uitgekozen omdat u de oudste van uw huishouden was en dat u een makkelijke prooi was omdat N.(...) J.(...) wist dat u geen vader had. U wist niet wat te zeggen en was bang, dus u zei ja. U heeft dit dan dezelfde dag tegen uw moeder J.(...) A.(...) M.(...) gezegd, zij raadde u aan om op uw hoede te blijven en alert te zijn.

N.(...) J.(...) kwam een tweede keer terug, op dezelfde plek als vorige keer, ongeveer vijf dagen daarna. Hij zei u dat u zich moest klaarmaken, dat de islam u nodig had. Toen u dit de tweede keer tegen uw moeder zei werd ze ziek en bezorgd. Nog eens een vijftal dagen later was u 's ochtends weer met uw vee op de grasvelden en kwam N.(...) J.(...) een derde keer naar u. U was daar toen samen met S.(...) die ook apart door N.(...) J.(...) werd aangesproken. N.(...) J.(...) zei u dat hij u zou meenemen, dat het tijd was. Diezelfde avond, de nacht van 19 op 20 september 2018, kwamen N.(...) J.(...) en vijf van zijn mannen naar u thuis. U werd overmeesterd en geblinddoekt, waarna u met de auto naar een onbekende locatie gebracht werd. U merkte ondertussen op dat ook S.(...) in deze auto zat.

Jullie werden gebracht naar een kamp in de wildernis bestaande uit tenten, twee kamers van golfplaten en omringd door hout en takken. Daar was u drie dagen lang opgesloten, vastgeketend samen met S.(...). Jullie werden enkel losgemaakt om te bidden met een bewaker. De derde dag, wanneer jullie al losgemaakt waren voor het avondgebed, kreeg de bewaker telefoon waardoor hij jullie alleen liet. Hierop wachtten S.(...) en u even, maar de bewaker kwam niet terug. Jullie zijn dan uit het kamp ontsnapt door de takken errond te verplaatsen. Hierop bent u beginnen wandelen, tot u in het maanlicht een plek herkende waar u ook met uw vee kwam.

Toen u thuis aankwam heeft u alles uitgelegd aan uw moeder die u meenam naar haar neef A.(...) Hassan in hetzelfde dorp. Op vraag van uw moeder en zijn eigen moeder stemde A.(...) Hassan ermee in om u te helpen. Hij regelde een chauffeur van een bajaaj (driewieler), waar A.(...) en u achterin gingen zitten. Er werd een doek over u gelegd om u te verbergen. Zo reden jullie tot Ethiopië.

U verliet Somalië midden september 2018 en reisde via Ethiopië en Soedan naar Libië waar u ongeveer anderhalf jaar verbleef. Begin 2020 reisde u naar Malta waar u meer dan twee jaar verbleef. Op 8 augustus 2022 reisde u door naar België waar u op 9 augustus 2022 aankwam en dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende.

Na uw vertrek uit Somalië werd één van uw broers meegenomen en gedood door Al-Shabaab, werden uw zussen gedwongen om te huwen met Al-Shabaableden en kwam Al-Shabaab vermoedelijk nog naar uw huis op zoek naar u.

U vreest bij terugkeer gedood te worden door Al-Shabaab, meer specifiek door N.(...) J.(...) omdat u aan hen was ontsnapt.

U legde geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 14.09.2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds ouder dan 18 jaar was, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op een minimum van 23 jaar en waarschijnlijk nog hoger.' Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Hiermee geconfronteerd houdt u vast aan uw bewering dat u zeventien jaar oud bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 23/08/2024, p. 3). De vaststelling dat u

zich onterecht als minderjarige voordoet terwijl u in werkelijkheid minstens zes jaar ouder bent, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw leeftijd. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

U verklaart dat u gerekruteerd werd door Al-Shabaab (CGVS, p. 13; Vragenlijst CGVS d.d. 23/10/2022, vraag 3.5). Hierover legt u echter tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen af, die de geloofwaardigheid van uw beweerdde rekrutering ernstig ondermijnen

Zowel uit landeninfo die werd toegevoegd aan uw administratief dossier als uit uw eigen verklaringen blijkt dat Al-Shabaab voornamelijk rekruteert op vrijwillige basis, via koranscholen en via moskeeën (CGVS, pp. 11-13). Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. U geeft niet aan dat u ooit op die manier benaderd werd, ook al heeft u wel koranschool gevolgd (CGVS, pp. 3-4). U verklaart dat u telkens buiten op het veld werd benaderd, hiernaar gevraagd bent u niet in staat om een overtuigende reden voor deze afwijkende modus operandi te geven. U zegt enkel dat ze veel jongeren nodig hadden omdat er mogelijk gevechten met de overheid zouden komen (CGVS, pp. 16-17). Uit landeninfo blijkt dat een afwijkende rekrutering kan plaatsvinden nadat er grote verliezen geleden zijn, maar u verklaart zelf dat er in 2016 en 2017 wel gevechten plaatsvonden in uw regio maar voor zover u weet geen meer recente (CGVS, p. 11).

Bovendien verklaart dit niet waarom u niet eerder zou zijn aangesproken in het kader van rekrutering. God Doofaar is al geruime tijd onder controle van Al-Shabaab, en u ging naar de koranschool, het is dan ook op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u nooit eerder benaderd zou zijn, bijvoorbeeld toen er wel gevechten plaatsvonden in 2016 en 2017. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) gaf u uitdrukkelijk als reden op dat u gerekruteerd werd omwille van uw leeftijd, dat Al-Shabaab jongens van rond de 13 jaar zocht (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dit wordt echter geheel ontkracht door de leeftijdsbepaling die u onderging.

U slaagt er hoe dan ook niet in om te overtuigen waarom u specifiek gerekruteerd werd. U geeft aan dat u mogelijk benaderd werd omdat u een 'actieve' jongen was (CGVS, pp. 13, 15-16). Gevraagd wat u hiermee bedoelt zegt u dat u een populaire jongen, sociaal en beweeglijk was (CGVS, p. 16). Dit is geenszins een verklaring waarom u zou worden aangesproken en de andere jongens, behalve S.(...), die aanwezig waren op het veld niet (CGVS, pp. 14-15). Nog frappanter is de vaststelling dat u benaderd werd door de moordenaar van uw vader. De door u geschetste werkwijze is allesbehalve een effectieve methode om er een betrouwbare rekrut bij te krijgen.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder ondermijnd doordat u aangeeft geen voorzorgsmaatregelen genomen te hebben. U zegt dat u na de eerste keer dat u werd aangesproken dat u er niet echt over had nagedacht dat hij terug zou komen (CGVS, p. 17). Wanneer u die eerste keer vertelde tegen uw moeder wat er gebeurde raadde ze u aan om op uw hoede te blijven (CGVS, p. 13). U verklaart dat u werd aangesproken door N.(...) J.(...), de man die slechts een jaar eerder uw vader gedood had (CGVS, pp. 7, 13) en door iedereen gekend is als de Al-Shabaab baas van het dorp (CGVS, p. 15). Verder verklaart u dat er in 2018 al jongens werden meegenomen uit uw dorp waar nooit meer iets van gehoord werd (CGVS, p. 19) en zelfs uw eigen oom zou in 2015 of 2016 geweigerd hebben zich aan te sluiten bij Al-Shabaab en hierdoor vermoord zijn (CGVS, p. 8-9). Er zou logischerwijze verwacht kunnen worden dat u of uw moeder de ernst hiervan zouden inzien en op zijn minst nagedacht zouden hebben over voorzorgsmaatregelen om te voorkomen dat u hetzelfde zou overkomen als die jongens en uw oom. Niets is minder waar: u bleef naar dezelfde plaatsen gaan en dezelfde activiteiten uitvoeren als voorheen waardoor u nogmaals benaderd werd door Al-Shabaab.

Ook over uw ontvoering legt u verklaringen af die uw relaas verder ondermijnen. Zo geeft u aan dat u bij uw thuis meteen geblinddoekt werd om te voorkomen dat u de locatie zou herkennen waar u naartoe gevoerd werd (CGVS, pp. 13, 19-20). U geeft aan dat u toen u werd meegenomen uw vriend S.(...) in de wagen zag zitten (CGVS, pp. 13, 19). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt zegt u dat u kon horen dat het S.(...) was en dat u hem ook had gezien voordat u in de auto stapte. Dit komt niet overeen met uw eerdere verklaring dat u S.(...) enkel zag en dat u meteen geblinddoekt werd toen de mannen bij u thuis waren (CGVS, p. 19).

Verder zijn uw verklaringen over uw ontsnapping niet geloofwaardig. Om te beginnen is de kern van uw ontsnappingsverhaal wel erg onwaarschijnlijk. U verklaarde dat u tijdens uw opsluiting vastgeketend was en enkel werd losgemaakt om te bidden (CGVS, pp. 13, 20, 22). Voorafgaand aan uw ontsnapping zegt u dat u

losgemaakt werd voor het avondgebed, waarna de bewaker die bij jullie was gebeld werd waarop hij wegging. Jullie hebben een tijdje gewacht, en toen de bewaker niet terugkwam besloten jullie om te vluchten door de takken van de omheining te verplaatsen (CGVS, pp. 13, 22). Het is hoogst onwaarschijnlijk dat gevangenen die altijd vastgeketend zijn alleen worden gelaten omdat de bewaker een telefoontje aanneemt en een heel kamp verlaten is omdat alle mannen gaan bidden. Ook het vervolg van uw ontsnapping en vlucht uit Somalië is een aaneenschakeling van toevalligheden, vaagheden en onwaarschijnlijkheden. Nadat u een willekeurige richting uit ging kwam u dan een locatie tegen die u herkende en vervolgde u uw weg naar huis, u kan hierbij niet specificeren hoe lang u onderweg was (CGVS, p. 22). De neef van uw moeder, A.(...) H.(...), vindt dan rond middernacht in jullie kleine dorp nog een chauffeur die jullie met de bajaaj naar Ethiopië wil brengen. Over deze chauffeur zegt u dat het een bekende man is, maar u weet niets over hem behalve dat het een Somalische man is (CGVS, pp 23-24). Gevraagd hoe dat mogelijk is zegt u dat u dit niet weet en dat het waarschijnlijk per toeval was dat de chauffeur daar was (CGVS, p. 24). Vervolgens worden A.(...) en u met die bajaaj naar Ethiopië gebracht. U geeft aan dat, om u te verbergen, er een doek over u werd gelegd, en dat u zonder te stoppen voorbij checkpoints bent geraakt met die bajaaj (CGVS, pp. 23-24). Als reden hiervoor geeft u aan dat het een bekende chauffeur was en dat u in overheidsgebied was (CGVS, p. 23). Het blijft echter op zijn minst opmerkelijk dat een bajaaj die 's nachts uit Al-Shabaab gebied komt niet wordt tegengehouden, temeer omdat u daar onder een doek zit. Een bajaaj is een tuktuk waar achter de chauffeur een achterbank is voor passagiers, dit voertuig is niet van dien aard dat een persoon onder een doek verscholen kan gaan zonder dat dit opvalt. Ter illustratie werd een foto van aan bajaaj toegevoegd aan het administratieve dossier.

Gelet op het voorgaande maakte u niet aannemelijk dat Al-Shabaab u gedwongen wilde rekruteren en meenam.

Tot slot kan nog opgemerkt worden dat u meer dan twee jaar in Malta verbleef, klaarblijkelijk zonder er een verzoek om internationale bescherming in te dienen (verklaring DVZ d.d. 28/10/2022, vraag 23, 33). Deze houding niet in overeenstemming gebracht worden met of getuigt niet van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de verzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in artikel 48/4 §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans

enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians(20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker meent voorts dat er een manifeste appreciatiefout voorligt.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoeker vraagt hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken toe aan zijn verzoekschrift maar verwijst wel naar volgende weblinks:

- Guide des procédures de l'UNHCR;
- EASO "Country of Origin Information Report Somalia Security situation" van december 2017;
- EUAA "COI: Somalia security situation" van 22 februari 2023;
- EASO "COI Somalia targeted profiles" van september 2021;
- Ministerie van Buitenlandse Zaken "Country of Origin Information Report on South and Central Somalia" van maart 2019;
- UK Home Office "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation" van november 2020;
- Amnesty International "Somalia – 2019";
- HRW "World Report 2020 – Somalia" van 14 januari 2020;
- USDOS "Country Report on Human Rights Practices 2019 – Somalia" van 11 maart 2020;
- UN Security Council "Situation in Somalia, Report of the Secretary-General" van 13 augustus 2020;
- Radio France international "Somalia: At Least Five Killed in Shabaab Raid On Mogadishu Hotel" van 1 februari 2021;
- GardaWorld "Somalia: IED blast reported in Mogadishu's Abdi Aziz district" van 28 november 2020;
- Garda World "Somalia: Emerging reports of explosion in Mogadishu" 28 november 2020;
- Critical Threats "Gulf of Aden Security Review" van 20 november 2020;
- Al Arabiya "Five killed in Mogadishu restaurant suicide attack, say Somali police" 17 november 2020;
- VoAfrique "Trois morts dans un attentat suicide à Mogadiscio", 09 september 2020;
- Al-Jazeera "Several killed in suicide bombing outside mosque in Somalia" 11 september 2020;
- BBC "Mogadishu attack: Somali troops end deadly siege at Elite Hotel" van 17 augustus 2020;
- AfricaNews "Somalie: 2 morts dans un attentat" van 3 augustus 2020;
- Crisis Group "Tracking Conflict Worldwide" van juli 2020;
- Libération "Mogadiscio frappé par un nouvel attentat aveugle" van 29 december 2019;
- UK Home Office "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation" van november 2020;
- AOA "Somalia: two attacks leave at least 20 dead and 19 injured in Somalia's Lower Shabelle region" van 29 juli 2022;
- Reuters "Car bombs at busy Somalia market intersection killed at least 100, president says" van 31 oktober 2022;
- North Africa Post "Somalia: scores killed in al-Shabab bomb attack on Mogadishu mayor's office" 23 januari 2023;
- Reuters "Somalia's al Shabaab attacks base in town it had lost, kills seven" 20 januari 2023;
- OCHA "Somalia: The Cost of Inaction" juli 2022;
- CGRA "COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 23 oktober 2023;
- EUAA "Country of Origin Information Query: Somalia – security situation update" van 17 mei 2023;
- CGVS "COI Focus Somalië: overzicht veiligheidsincidenten" van 21 december 2023;
- OCHA "Joint UN mission to sound alarm on humanitarian crisis in Somalia" van 7 maart 2024.

3.2.2. Op 30 oktober 2025 dient de commissaris-generaal een aanvullende nota in waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt (rechtsplegingsdossier, stuk 8):

- EUAA “*Country Guidance: Somalia*” van oktober 2025;
- EUAA “*Country of Origin Information Report: Security Situation*” van mei 2025;
- EUAA “*Country of Origin Information Query: Somalia: Major political, security and humanitarian developments*” van 13 augustus 2025;
- COI Focus “*Somalië: Veiligheidssituatie*” van 25 maart 2025 (*update*);
- UNHCR “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia*” van september 2022.

3.2.3. Ter terechtzitting d.d. 5 november 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 10) waarin hij verwijst naar volgende (pers)artikels en er de weblinks van vermeldt:

- African Security Analysis “*Growing Security Crisis in Somalia: Mogadishu at Risk Al-Shabaab’s Rapid Advance in Middle and Lower Shabelle*” van 26 maart 2025;
- ECFR “*React, rinse, repeat: How Europe can help break Somalia’s cycle of conflict*” van 2 mei 2025;
- Security Council Report “*Security Council Report April 2025 Monthly Forecast*” van 31 maart 2025;
- France 24 “*Fears mount over resurgence of Al-Shabaab jihadists in Somalia*” van 27 maart 2025;
- Somali Guardian “*Fall of Mogadishu ‘real possibility’ as militants encroach on its limits*” van 16 maart 2025;
- The Soufan Center “*Between Islamic State and Al-Shabaab: An Embattled Mogadishu?*” van 2 april 2025;
- Wardheer News “*Contradictions in Mogadishu: Security Warnings Versus Government Denials*” van 7 maart 2025;
- Hiiraan “*Puntland warns Mogadishu faces security threats like Afghanistan*” van 15 maart 2025;
- Independent “*African leaders call for more peacekeepers for Somalia to defend against al-Qaidalike al-Shabab*” van 25 april 2025;
- Ftl Somalia “*ACLED Says Al-Shabaab Has Increased Monthly Attacks in Somalia by 50% in 2025*” van 3 april 2025.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”

3.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

Inzake de aangevoerde schending van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 wordt opgemerkt dat een eenvoudige lezing van het voorgelegde administratief dossier leert dat verzoeker tijdens het gehoor door de protection officer werd geconfronteerd met onduidelijkheden en onaannemelijkheden in zijn relaas en dat hem de mogelijkheid werd geboden om, na het gehoor, nog bijkomende opmerkingen over te maken. Er kan dan ook niet worden geoordeeld dat de commissaris-generaal de bepalingen van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 schond. Nu verzoeker zich in het kader van zijn beroep bij de Raad, die met volheid van rechtsmacht oordeelt, ook nog eens heeft kunnen verweren tegen de kwetsieuze onaannemelijkheden, blijkt bovendien niet dat hij nog een belang heeft bij het aanvoeren van een schending van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 (cf. RvS 23 januari 2014, nr. 226.192).

Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, dient erop gewezen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

3.3.4. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoeker de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoeker geen bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.”

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat hij een specifiek profiel heeft nu hij slechts een beperkte opleiding heeft gekregen, hij altijd in een dorp heeft gewoond en leden van Al-Shabaab maar ook zijn familieleden daar nog steeds aanwezig zijn en dat hij Somalië heeft verlaten in september 2018. Volgens verzoeker kunnen naar aanleiding van bovenstaande elementen geen spontane, gestructureerde en gedetailleerde verklaringen worden verwacht als dat van iemand die beter opgeleid en serener is. Volgens verzoeker had de beoordeling van de geloofwaardigheid minder zwaar moeten doorwegen.

De Raad wijst er in dit verband op dat een beperkte scholing de verstandelijke vermogens niet aantast en verzoeker toont niet aan dat hij niet over de verstandelijke vermogens beschikt om vragen te beantwoorden aangaande de feiten die aanleiding zouden hebben gegeven tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker kon volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Van verzoeker mocht derhalve worden verwacht dat hij consistente, samenhangende en geloofwaardige verklaringen aflegde over de kernaspecten van zijn asielrelaas. Dat hij zijn hele leven in een dorp heeft gewoond, kan evenmin als verschoning worden aanvaard. Verzoeker toont niet aan waar of op welke wijze dit argument als het betoog dat de leden van Al-Shabaab en zijn familieleden nog in het dorp aanwezig zijn en hij zijn land van herkomst heeft verlaten in 2018, van negatieve invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen. Hiermee toont hij ook niet aan op welke manier dit van invloed zou zijn geweest op de behandeling of beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoeker kan te dezen bezwaarlijk volstaan met zijn algemene, ongefundeerde en niet nader geconcretiseerde beweringen en het verwijt dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening zou hebben gehouden met zijn specifiek profiel.

Zo verzoeker in dit verband nog hekelt dat verweerder in dit verband een subjectieve beoordeling heeft gemaakt, dient erop gewezen dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

De Raad merkt voorts op dat het niet ernstig is om op algemene wijze op te werpen dat verweerder een nadelige interpretatie en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten zou hebben gedaan, zonder hierover enige verdere duiding te verschaffen. Verzoeker toont in concreto niet aan waar een andersluidende interpretatie van bovenstaande elementen tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden. Voorts blijkt uit de bestreden beslissing en het administratief dossier dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van alle stukken van het administratief dossier en dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS d.d. 23 augustus 2024 de kans kreeg om de redenen van zijn verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Somalisch en bijgestaan door zijn advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215).

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt verzoeker niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Gelet op het voorgaande, kon de commissaris-generaal op goede gronden vaststellen dat verzoekers rechten in het kader van zijn procedure internationale bescherming werden gerespecteerd alsook dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3.5. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.5.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aangezien hij niet aannemelijk heeft gemaakt ten aanzien van zijn land een gegronde vrees voor vervolging te hebben, noch een reëel risico te lopen zoals begrepen in de definitie van subsidiaire bescherming.

De beslissing van verzoeker steunt op volgende motieven:

(i) overeenkomstig de beslissing van de Dienst Voogdij inzake medische testen tot vaststelling van de leeftijd, is gebleken dat verzoeker op het ogenblik van het onderzoek reeds ouder was dan 18 jaar. Dat verzoeker vasthoudt aan zijn minderjarigheid en niet heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht, ondermijnt de algemene geloofwaardigheid;

(ii) verzoeker heeft inzake het relaas over de rekrutering door Al-Shabaab tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen afgelegd, hetgeen de geloofwaardigheid van de beweerd rekrutering ernstig ondermijnt:

(a) uit landeninformatie en de verklaringen van verzoeker blijkt dat Al-Shabaab doorgaans vrijwillig rekruteert via koranscholen en moskeeën. Verzoeker werd echter op afwijkende wijze op het veld benaderd. Verzoeker slaagt er niet in overtuigend te verklaren waarom hij specifiek werd gerekruteerd. Nog frappanter is dat verzoeker benaderd werd door de moordenaar van zijn vader, wat een onlogische en weinig geloofwaardige rekruteringsmethode is om een betrouwbare rekrut te verkrijgen;

(b) de geloofwaardigheid van het asielaas wordt verder ondermijnd doordat verzoeker geen voorzorgsmaatregelen nam, ondanks eerdere waarschuwingen maar ook eerdere verdwijningen en moorden van mensen uit zijn dichte omgeving, waaronder zijn vader en zijn oom;

(c) de verklaringen over zijn ontvoering en hoe hij heeft ontdekt dat zijn vriend S. ook werd ontvoerd, zijn tegenstrijdig;

(d) de verklaringen over de ontsnapping zijn weinig geloofwaardig. Het is onwaarschijnlijk dat vastgeketende gevangenen alleen werden gelaten en konden vluchten doordat een bewaker wegging. Ook het verdere verloop van de ontsnapping en de vlucht uit Somalië berust op toevalligheden en vaagheden;

(iii) verzoeker verbleef meer dan twee jaar in Malta zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dit gedrag wordt niet verenigbaar geacht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade;

(iv) er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker laat na het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Lower Shabelle. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

3.3.5.2. Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Somalië te worden vervolgd door Al-Shabaab, in het bijzonder door N.J. – de lokale leider van Al-Shabaab – aangezien hij is ontsnapt nadat hij onder dwang door hen werd gerekruteerd.

3.3.6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanhaalt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst heeft ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zijn.

3.3.6.2.1. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing uitgebreid het volgende aangevoerd:

“Overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 14.09.2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet

van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds ouder dan 18 jaar was, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op een minimum van 23 jaar en waarschijnlijk nog hoger.' Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige. Hiermee geconfronteerd houdt u vast aan uw bewering dat u zeventien jaar oud bent (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 23/08/2024, p. 3). De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet terwijl u in werkelijkheid minstens zes jaar ouder bent, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw leeftijd. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid."

In het verzoekschrift volhardt verzoeker in zijn eerdere verklaringen en voert hij aan dat de gegevens betreffende zijn leeftijd hem door zijn ouders werden meegedeeld. Hij stelt bovendien dat hij hierover nog documenten zal kunnen voorleggen. Anderzijds meent verzoeker dat de uitkomst van de leeftijdstest niet onevenredig verschillend is van zijn werkelijke leeftijd. Hij voert verder aan dat de methode van leeftijdsbepaling unaniem bekritiseerd wordt en verwijst naar een resolutie van het Europees Parlement van 2013, naar een advies van de Nationale Orde van Artsen van 20 februari 2010 en wetenschappelijke rapporten waaruit blijkt dat trauma ook de groei van een individu kan beïnvloeden.

De Raad stelt vast dat door in het verzoekschrift zonder meer te volharden in de verklaringen aangaande de leeftijd, hij de vaststelling dat hij zich bij aankomst in België onterecht als minderjarige heeft voorgedaan, niet wijzigt. De verklaring dat hij deze leeftijd heeft meegekregen van zijn ouders en hij dit met stukken zal onderbouwen – hetgeen hij echter niet heeft gedaan – werpt hier geen ander licht op. Aangezien de leeftijd een essentieel element is van verzoekers identiteit, vormt de vaststelling dat verzoeker geen correct zicht biedt daarop, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, zoals bepaald in artikel 48/6, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de kritiek op de bewijswaarde van onderzoeken om de leeftijd te bepalen en daarbij wordt verwezen naar medische rapporten en artikelen, stelt de Raad vast dat verzoeker voorbij gaat aan het feit dat hij de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet kan betwisten bij de Raad aangezien dit niet de wettelijk voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, deel DVZ, kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij d.d. 14 september 2022). Verzoeker heeft deze beroepsmogelijkheid niet benut waardoor de commissaris-generaal zich op goede gronden kon steunen op voormelde beslissing van de Dienst Voogdij. Ook ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vast.

Verzoeker stelt dat hem minstens het voordeel van de twijfel zou moeten worden toegekend. De Raad stelt dat het voordeel van de twijfel niet onvoorwaardelijk kan worden verleend doch slechts speelt wanneer na onderzoek van alle elementen het relaas van de verzoeker als waarachtig overkomt. Wanneer verzoeker, zoals in casu, valse verklaringen heeft afgelegd inzake een kernelement van zijn identiteit, voldoet hij onder andere niet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.6.2.2. Verder worden inzake verzoekers verklaringen over de gedwongen rekrutering, tegenstrijdigheden vastgesteld. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat uit landeninformatie blijkt dat Al-Shabaab vooral op vrijwillige basis rekruteert via koranscholen en moskeeën. Verzoeker geeft echter aan dat hij telkens buiten op het veld benaderd werd en kan geen overtuigende reden geven waarom juist hij werd gerekruteerd. Zijn verklaring dat dit te maken zou hebben met zijn leeftijd of dat hij een "actieve" jongen was, wordt niet ondersteund door (bovenstaande) feiten. Opmerkelijk is bovendien dat hij benaderd werd door de man die zijn vader had vermoord, terwijl de gangbare werkwijze van Al-Shabaab een andere methode is om loyale strijders te werven.

In de bestreden beslissing wordt vervolgd dat de geloofwaardigheid van zijn relaas verder wordt ondermijnd doordat hij geen voorzorgsmaatregelen heeft genomen, ondanks eerdere waarschuwingen van zijn moeder en het feit dat mensen uit zijn directe omgeving werden meegenomen en zijn vader en oom werden vermoord. Verzoeker heeft daarnaast aangaande zijn ontvoering als de manier waarop hij kon herkennen dat zijn vriend S. ook werd ontvoerd, inconsistente verklaringen afgelegd.

Ook het ontsnapingsverhaal van verzoeker is onwaarschijnlijk volgens de commissaris-generaal. Hij werd losgemaakt om te kunnen bidden en kon daardoor ontsnappen omdat de bewaker een telefoontje kreeg, waarna hij via een reeks toevalligheden en onwaarschijnlijkheden, waaronder de manier waarop hij werd vervoerd, Ethiopië kon bereiken. Gelet op het voorgaande maakt verzoeker niet aannemelijk dat Al-Shabaab hem gedwongen wilde rekruteren en meenam.

In zijn verzoekschrift verwijst verzoeker naar en herhaalt hij zijn verklaringen die hij heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij voegt hieraan toe dat de redenering van verweerder bijzonder ontoereikend is en er een stereotiepe beoordeling voorligt die in tegenspraak is met de objectieve informatie. Hij meent dat zijn beschreven gedwongen rekrutering in lijn ligt met de algemene informatie aangaande rekrutering. Er waren meerdere mensen nodig om te kunnen vechten en aangezien verzoeker een interessant profiel had voor Al-Shabaab, werd hij gedwongen mee te strijden tijdens de vele gevechten. Het weglopen was geen evidentie nu hij de oudste was thuis en zijn moeder hem nodig had. Met betrekking tot verzoekers ontvoering blijft verzoeker eveneens volharden in zijn verklaringen, met name dat hij geblinddoekt werd meegenomen en hij de stem van zijn vriend heeft herkend. Ook inzake zijn ontsnapping blijft verzoeker bij het feit dat hij kon ontsnappen tijdens het gebed, waarna hij zijn land van herkomst heeft kunnen verlaten.

De Raad stelt vast dat verzoeker op geen enkel moment in zijn verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing, die uitgebreid en pertinent zijn, kan weerleggen en dat hij zich beperkt tot het louter herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, wat geen dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook geen gegronde vrees voor vervolging kan aantonen.

In zoverre verzoeker meent dat de neergelegde landeninformatie de modus operandi van verzoeker beschrijft, stelt de Raad vast dat verzoeker gezien de motieven van de bestreden beslissing en het feit dat hij zijn argumentatie in het verzoekschrift niet concreet onderbouwt en ook geen bijkomende pertinente stukken voorlegt die het tegendeel kunnen aantonen, geen dienstig betoog aanvoert. Algemene informatie moet immers in concreto worden aangetoond en, gelet op de vastgestelde tegenstrijdigheden, onaannemelijkheden en toevalligheden, kan verzoekers betoog niet overtuigen.

3.3.6.2.3. Tot slot merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker meer dan twee jaar in Malta verbleef zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Deze houding wekt twijfel over het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Van iemand die daadwerkelijk gevaar loopt in zijn land van herkomst mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij in een derde land zo snel mogelijk bescherming aanvraagt, wat verzoeker in dit geval niet heeft gedaan.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij bij zijn aankomst in Malta zonder uitleg direct 11 maanden werd opgesloten. Toen hij werd vrijgelaten, moest hij op zoek naar een paspoort om te kunnen vluchten. Vervolgens kwam hij in een centrum terecht en verliet hij het land zonder hulp te krijgen bij het aanvragen van internationale bescherming. Gezien deze omstandigheden heeft verzoeker geen verzoek kunnen indienen.

Verzoekers uitleg betreft een loutere bewering die niet gestaafd wordt door enig document. De Raad sluit zich erbij aan dat het feit om meer dan twee jaar in Malta, een EU-lidstaat, te verblijven zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, niet in overeenstemming kan worden gebracht met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

3.3.6.2.4. Wat betreft het betoog van verzoeker dat verweerder niet heeft aangetoond dat er geen risico bestaat om opnieuw te worden vervolgd en dat hij geen beroep zou kunnen doen op de Somalische autoriteiten, dient te worden vastgesteld dat verzoeker, gelet op de motieven van de bestreden beslissing, niet aannemelijk heeft gemaakt dat Al-Shabaab hem daadwerkelijk onder dwang wilde rekruteren of heeft meegenomen. Bijgevolg heeft verzoeker evenmin aannemelijk gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft, noch dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Wat betreft het betoog inzake het toekennen van het voordeel van de twijfel, kan worden verwezen naar hetgeen werd gesteld onder punt 3.3.6.2.1. van dit arrest en wordt herhaald dat het voordeel van de twijfel slechts speelt wanneer na onderzoek van alle elementen het relaas van de verzoeker als waarachtig overkomt, wat in casu dus niet het geval is, gezien zijn ongeloofwaardige verklaringen. Er is niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet zodat het voordeel van de twijfel niet kan worden toegekend.

Waar verzoeker verwijst naar arresten van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet in concreto aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de door hem geciteerde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

3.3.6.3. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.7.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geïdoleerd.

3.3.7.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing en de aanvullende nota, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In haar aanvullende nota van 30 oktober 2025 maakt de commissaris-generaal volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met

andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud niet het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een ASaanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is.

Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Lower Shabelle te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Lower Shabelle een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Al-Shabaab oefent de controle uit over de meeste gebieden in de regio, waaronder verschillende controleposten, en gebruikt de regio als een strategisch gebied om de voedselvoorziening te controleren en aanvallen uit te voeren in het zuiden van Somalië. De beloofde antiterreuroperaties in South West in juli 2023 bleven aanvankelijk beperkt. Eind 2024, begin 2025 waren er verschillende antiterreuroperaties gericht op al-Shabaab strongholds, schuilplaatsen en checkpoints met luchtaanvallen op al-Shabaab-leden. In maart 2025 had de groepering de controle over strategische locaties en bijbehorende bruggen in de regio overgenomen. In juni 2025 lanceerden het Somalische leger en geallieerde troepen 'Operatie Silent Storm', gericht op de bevrijding van gebieden onder de controle van al-Shabaab. Deze operatie was echter slechts gedeeltelijk succesvol. Tientallen burgers kwamen in de regio om het leven door drone-aanvallen van de federale overheid, patrouillerende ATMIS-troepen, artillerievuur en door niet-geïdentificeerde explosies. Medio 2024 werd ook een opmerkelijke toename van clanconflicten gemeld die escaleerden tot gewapend geweld.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in september 2024 1.593.117 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update) wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 727 geweldsincidenten registreert in de regio, waaronder voornamelijk battles (570) en explosions/remote violence (129). De meeste battles zijn (hit-and-run-)aanvallen door AS tegen de aanwezige veiligheidstroepen met name ATMIS, SNA, de SNA Special Forces, NISA, SPF en de lokale politie. Het zijn voornamelijk vuurgevechten, hoewel AS occasioneel ook raketwerpers en handgranaten inzet. Voor 70 incidenten noteert ACLED een veiligheidsdienst als actor. Het zijn antiterreuracties waarbij AS-posities worden aangevallen, geweld tussen de veiligheidstroepen

onderling en aanvallen tegen clanmilities, vaak omdat deze een illegale controlepost bemannen. ACLED noteert ook 20 incidenten van clangeweld onder battles. De incidenten onder explosions/remote violence zijn terreuraanvallen met geïmproviseerde bommen, granaten en mortieren. AS viseert de veiligheidsdiensten maar raakt soms ook burgers en sommige IED-aanslagen zijn gericht tegen burgerdoelwitten. Andere aanvallen zijn gericht tegen controleposten bemand door veiligheidsdiensten. Verder voeren de veiligheidsdiensten luchtaanvallen uit tegen AS-posities en morteraanvallen tegen vermoedelijke AS-schuilplaatsen waarbij soms de burgerbevolking getroffen wordt. ACLED noteert in totaal 727 dodelijke slachtoffers door het geweld in de regio Lower Shabelle voor deze verslagperiode. De meerderheid van de dodelijke slachtoffers zijn soldaten en SNA-strijders die sneuvelen tijdens militaire operaties of AS-aanvallen op militaire doelwitten en clanmiliteelieden door interclangeweld en vuurgevechten met veiligheidsdiensten. Op 23 maart 2024 laat AS een autobom ontploffen aan een legerbasis in het dorp Busley (Marka). Hierop volgt een zwaar vuurgevecht. ACLED noteert 67 doden door dit geweld. Dit is het hoogst aantal geregistreerde doden per incident voor deze regio in deze verslagperiode. ACLED noteert ook 7 burgerdoden die als omstaanders sneuvelen tijdens vuurgevechten. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 147 doden tot gevolg. ACLED noteert 21 burgerdoden bij een luchtaanval tegen een AS-standplaats in het dorp Baldooska. In totaal noteert ACLED 66 burgerdoden voor 49 incidenten onder civilian targeting. AS voert IED-aanvallen uit gericht op off-duty-veiligheidspersoneel, maar ook op civiele structuren zoals een jeugdhuis en busstation. Daarnaast voert de terreurgroep nog gerichte moordaanslagen uit waarbij het onder meer een clanouder, soldaten in burger en burgers verdacht van spionage, doodschiet. De veiligheidsdiensten zijn in 18 incidenten waarbij burgerslachtoffers vallen, betrokken. ACLED noteert hier 25 burgerdoden. Clangeweld is verantwoordelijk voor 3 burgerdoden.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED in Lower Shabelle 1.655 veiligheidsincidenten registreert tussen 1 april 2023 en 31 juli 2025 (gemiddeld 13,8 incidenten per week), resulterend in 2.601 dodelijke slachtoffers (ongeveer 163 doden per 100.000 inwoners). Al-Shabaab was betrokken bij 1.302 van het totale aantal veiligheidsincidenten. Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 raakten 78.367 personen ontheemd uit Lower Shabelle vanwege het conflict en de onveiligheid.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Lower Shabelle, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

In zijn aanvullende nota die ter zitting van 5 november 2025 wordt neergelegd, gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in Somalië in het algemeen en de regio Lower Shabelle in het bijzonder en waarbij hij refereert aan diverse persartikels. Verzoeker meent dat er elementen zijn die een verslechtering van de veiligheidssituatie aantonen in 2025 ten gevolge van een heropleving van de offensieven van Al-Shabaab.

De Raad benadrukt dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle verschillende factoren in ogenschouw werden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals de aanwezigheid van actoren van geweld; het aantal conflict gerelateerde incidenten; de intensiteit van deze incidenten; de aard van de gebruikte methodes en tactieken; de doelwitten die de partijen in het conflict beogen; het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld; de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; de impact van dit geweld op het leven van de burgers; en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of hun regio van herkomst te verlaten. De analyse van de veiligheidssituatie dient aldus als een geheel te worden gelezen. Deze elementen werden aldus terdege in rekening gebracht door de commissaris-generaal bij zijn voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van verzoeker. De informatie waarnaar verzoeker in de aanvullende nota verwijst ligt bovendien in lijn met dezelfde als deze waarop voormelde analyse is gestoeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de regio Lower Shabelle geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die aanwezig is in of terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De EUAA Country Guidance over Somalië van oktober 2025 (p. 91) bevestigt dat de regio Lower Shabelle een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest Elgafaji (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Lower Shabelle voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Verzoeker doet geen persoonlijke omstandigheden gelden die het risico verhogen om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift en aanvullende nota geen informatie of argumenten bij waarmee hij de hierboven analyse, die stand houdt in het licht van de recentere informatie waarnaar verweerder verwijst in de aanvullende nota neergelegd d.d. 30 oktober 2025, in concreto kan weerleggen.

De Raad treedt derhalve voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie, die gebaseerd is op actuele landeninformatie, bij.

Nu op basis van voorgaande analyse dient te worden besloten dat verzoeker zich bij terugkeer naar Somalië terug in zijn herkomstregio, zijnde de regio Lower Shabelle, kan vestigen, is verzoekers betoog dat verweerder heeft nagelaten een “*terugkeeralternatief*” – waar geen toepassing van werd gemaakt in de bestreden beslissing – te onderzoeken, in casu niet dienstig.

3.3.7.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.10. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om het dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend zeventwintig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET